

Blues in de stijl van John Mayer

Misschien heb je niet de looks en de stem van John Mayer, maar dankzij deze workshop heb je straks wel de beste bluesmoves van John in de vingers. tekst Richard Barrett

Iedereen heeft het over John Mayer, over zijn shows, zijn albums en, meer recent, over zijn nieuwe signature PRS. Wij gaan het hier hebben over zijn beste licks. Het is natuurlijk niet mogelijk - en ook niet wenselijk - om een andere gitarist precies na te bootsen. Wel kunnen we zijn stijl en die van zijn voorbeelden analyseren om zo, hopelijk, te komen tot een solo over een backingtrack, die in de buurt komt van wat John zelf zou hebben gespeeld.

Luister naar John Mayers albums en je

hoort allerlei stijlen voorbij komen; zijn spel heeft elementen in zich van Clapton, Hendrix en SRV. Typisch Mayer zijn de ritmische frases met veel soul, af en toe gespeeld met hybrid/fingerpicking, en zijn expressieve geluid waarin de hoeveelheid overdrive afhangt van de kracht waarmee hij aanslaat. In de voorbeelden komen hier en daar groepjes snel gespeelde noten voor, maar John maakt maar spaarzaam gebruik van zijn snelheid. Liever speelt hij met de timing door bijvoorbeeld steeds iets na de tel

te spelen om een bepaalde frase te benadrukken. Andere kenmerkende technieken zijn een vrij smal, snel vibrato, tonen die een kwartnoot worden opgedrukt, bluesy opgedrukte noten en tweeklanken in pianostijl.

Ik heb de voorbeelden gespeeld op een Knaggs Choptank, rechtsreeks in een Vox AC15 C1 op het normal-kanaal, met een goede mix van vervorming in de voorversterker en de eindtrap. Als het bij jou niet zo hard kan, gebruik dan een fuzz/distortionpedaal (die klinken wat lossier dan een overdrive) en een randje compressie om de feel van een versterker op 10 na te bootsen. Je zult versteld staan van hoe overtuigend zo'n set-up kan klinken, zonder dat de burens voor altijd een hekel aan je hebben.

Voorbeeld 1

We trappen af met een triool en geven de rest van de maat zelfverzekerd de ruimte door niet te veel te spelen. Dat is moeilijker dan het lijkt! Hier en daar wordt een noot staccato gespeeld en let op de ongebruikelijke timing, bijvoorbeeld de eerste drie achtsten van de derde maat. Het ritme is daar vier tegen drie; dat is een stuk makkelijker (na) te spelen dan om uit te leggen!

Voorbeeld 2

Sla de tweeklanken aan met een korte 'rasp' over de snaren, zoals hier, en je creëert beweging in een verder rustige solo. Let op de twee verschillende manieren om een slide met een hammer-on (achtste en tiende vakje op de dunste twee snaren) te combineren. SRV deed dat ook graag zo. Als je goed kijkt, zie je dat dit fragment gebaseerd is op de pentatonische toonladder in twee posities.

Voorbeeld 3

Dit voorbeeld laat zien hoe John afwisselend slides en hammer-ons gebruikt voor doorgangsnooten, positiewisselingen of gewoon als manier om een frase goed te beginnen. In maat 2 vind je een met hybrid-picking gespeelde lick in pianostijl over Fdim, gevolgd door een omspeling rond E en E_b, waarmee John speelt met majeur of mineur.

STIJLANALYSE

Voorbeeld 4

We gaan hoger de hals op, met een serie staccato gespeelde achtsten, inclusief een van tevoren opgedrukte E als afsluiting. Deze korte maar hopelijk krachtige frase wordt met opzet iets achter de tel gespeeld, waardoor hij nog beter klinkt. Doe dat niet te vaak, want dan gaat het opvallen. Maar spaarzaam gebruikt en op het juiste moment is extra lui timen een krachtig wapen.

Voorbeeld 5

De solo eindigt in een climax dankzij het iets flitsender spel. Zie je hoe af en toe een E, een kwarttoon wordt opgedrukt? Het is verbazingwekkend hoe een simpele truc als dat een doorsnee pentatonische lick naar een hoger niveau tilt. De lick past daarnaast ook nog eens beter over het onderliggend akkoord, waar de toon E in zit. De spanning tussen majeur en mineur (en de slimme manipulatie daarvan) is een groot deel van de universele aantrekkingskracht van de blues.

Verplicht luisteren

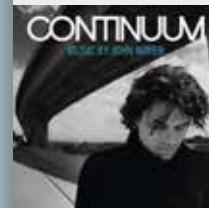
Stevie Ray Vaughan
Texas Flood
Lenny van het 'Texas Flood'-album zit vol

mooie ideeën die je allemaal kunt overnemen! Het titelnummer is eveneens een goed voorbeeld van een stijl die zeker van invloed is geweest op John Mayer. Als je toch aan het luisteren bent, pik dan in elk geval ook *Pride And Joy* mee. Dat is een uptempo track die misschien niet direct relevant lijkt voor ons verhaal, maar luister eens naar de slaggitaar om de benadering op te pikken die je zal helpen met de snellere licks.

Jimi Hendrix Experience
Hendrix: The Best Of...
Het zou zonde zijn om je tot

één Hendrix-album te beperken omdat we zeker weten dat John Mayer veel meer van Hendrix heeft beluisterd en bestudeerd. Neem bijvoorbeeld *The Wind Cries Mary* voor de mooiste tweeklanken die je ooit hebt gehoord - met name aan het begin en het eind. Iedereen kent *Little Wing* en dat is ook terecht, maar nog een keerje luisteren kan geen kwaad. Waarom probeer je de live-versie van de Royal Albert Hall niet eens, voor een ander perspectief?

John Mayer
Continuum
Luister naar dit album, en je hoort de diepe lief-

de van John Mayer voor soul en blues. Tracks als *Gravity* en *Slow Dancing In A Burning Room*, plus een cover van Jimi Hendrix' *Bold As Love*. De invloed van soul en blues zit in elke track en is duidelijker hoorbaar dan op de eerste albums, waar John zich meer van zijn popkant liet zien, met *Bigger Than My Body* en *Your Body Is A Wonderland* als beste voorbeelden.